

Slovo Života – pro život

Rok sv. Pavla – apoštola národů.

Heslo: Svatý Pavle, mečem sřatý, ať každý z nás chce být svatý!

13. července 2008 – 15. neděle v mezidobí

Texty: Iz 55,10 – 11 / Řím 8,18 - 23 / Mt 13,1 – 23

Slova svatého evangelia podle Matouše:

Ježíš vyšel z domu a sedl si u moře. Tu se u něho shromáždilo velké množství lidu. Proto vstoupil na loď a posadil se. Celý ten zástup stál na břehu. A mluvil k nim mnoho v podobenstvích:

„Jeden rozsévač vyšel rozsévat. A jak rozséval, padla některá zrna na okraj cesty; přiletěli ptáci a sezobali je. Jiná padla na kamenitou půdu, kde neměla mnoho prsti; hned sice vyklíčila, protože neležela v zemi hluboko, ale když vyšlo slunce, spálilo je, takže uschla, protože nezapustila kořeny. Jiná zrna zase padla do trní; trní vzešlo a udusilo je. Jiná však padla na dobrou půdu a přinesla užitek: některá stonásobný, jiná šedesátinásobný, jiná třicetinásobný. Kdo má uši k slyšení slyš!”

Učedníci přistoupili k Ježíšovi a zeptali se: „Proč k nim mluvíš v podobenstvích?” On odpověděl: „Vám je dáno znát tajemství nebeského království, ale jim to dáno není. Kdo má, tomu bude dáno, a bude mít nadbytek. Ale kdo nemá, tomu bude vzato i to, co má. Proto k nim mluvím v podobenstvích, protože vidí, a přece nevidí, a slyší, a přece neslyší ani nerozumějí. Plní se na nich Izaiášovo proroctví: 'Budete stále poslouchat, a neporozumíte, ustavičně budete hledět, a nevidíte. Otupělo totiž srdce tohoto lidu. Uši mají nedoslýchavé a oči zavřeli, aby očima neviděli, ušima neuslyšeli, srdcem neporozuměli a neobrátili se - a já je neuzdravil.' Ale blahoslavené jsou vaše oči, že vidí, a vaše uši, že slyší. Amen, pravím vám: Mnoho proroků a spravedlivých toužilo vidět, co vidíte vy, ale neviděli, a slyšet, co slyšíte vy, ale neslyšeli.

Vy tedy poslyšte, jaký je smysl podobenství o rozsévači. Když někdo slyší slovo o (Božím) království a nechápe, přijde ten Zlý a obere ho o to, co bylo v jeho srdci zaseto: to je ten, u kterého bylo zaseto na okraj cesty. Na skalnatou půdu bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a hned ho s radostí přijímá, ale nemá v sobě kořen a je nestálý. Když pak pro to slovo nastane soužení nebo pronásledování, hned odpadne. Do trní bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší, ale světské starosti a záliba v bohatství slovo udusí, takže zůstane bez užítku. Do dobré půdy bylo zaseto u toho, kdo slovo slyší a

chápe, takže přináší užitek, a vydá jeden stonásobný, druhý šedesátinásobný, jiný třicetinásobný.”
Četli jsme Slovo Boží.

Myšlenky z Božího Slova:

1. čtení – Tak se stane s mým Slovem

Žalm – Semeno padlo na dobrou půdu a přineslo užitek.

2. čtení – Tvorstvo dosáhne svobody ve slávě Božích dětí

Evangelium – V dobré půdě přináší semeno Božího Slova užitek stonásobný, šedesátinásobný, třicetinásobný.

Učící se církev: Den Páně - a) nedělní Eucharistická oběť; b) nedělní povinnost; KKC 2177 – 2183

Neděle.

Kdyby se někdo pokusil charakterizovat katolíka, jistě by řekl, že je to ten, co v neděli "chodí do kostela". Tak tomu bylo až donedávna, avšak v přítomné době na celém světě ubývá účastníků nedělní mše, nejen u nás.*) To je alarmujícím signálem úbytku víry. Neboť křesťan stojí a padá s nedělním shromážděním kolem oltáře Páně. Je tedy třeba, abychom si znovu uvědomili, čím je pro křesťana neděle a jak neděle souvisí s eucharistickou slavností - se mší sv.

„Své pozemské záležitosti nestavte nad Boží slovo, nýbrž nechte v den Páně všechno stranou a spěchejte horlivě do svých kostelů, neboť tam vzdáváte Bohu svůj dík. Jakou omluvu by měli před Bohem ti, kteří se neshromažďují v den Páně, aby slyšeli slovo života a sytili se božským pokrmem pro věčnost?“

Toto živé vědomí, že bez eucharistie není možný křesťanský život, se během pozdějších staletí natolik zatemnilo, že církev musela častěji napomínat líknavé, aby se nestránili nedělního eucharistického shromáždění, až se z toho stalo obecné "církevní přikázání".

Bylo uloženo, a stát to vzal za své, každou neděli a zasvěcený svátek být na mši sv. a nepracovat tělesně; odtud mnozí na otázku: "Proč chodíš v neděli do kostela"? odpovídají: "Protože to přikazuje církevní přikázání". Jelikož to mnozí chápou jako zevnější povinnost, snadno se od ní pod různými záminkami osvobozují. Avšak účast na nedělní mši vyvěrá z hlubších důvodů. Každý opravdově věřící křesťan ví, že povinnost spoluobětovat nedělní mši plyne:

a/ Z povinnosti uplatnit své "křestní", obecné kněžství. Křtem byl

věřící povolán k bohoslužbě a vrcholná bohoslužba církve je právě mše sv.

Musí se na ní aktivně, plně a uvědoměle účastnit.

b/ Z povinnosti uposlechnout Kristův příkaz: "To čiňte na mou památku"! Na památku smrti a vzkříšení Páně musím spoluobětovat eucharistii.

c/ Z povinnosti údu připojit se ke své hlavě-Kristu. Proto chodím na mši, abych se spojil s obětujícím Kristem a se svými obětujícími bratřími a sestrami na tomto místě - s celou místní církví.

Jak bychom tedy odpověděli na otázku, proč chodíš v neděli na mši sv.?

Protože mám moc svého křtu právo i povinnost ji spoluobětovat s naším knězem, s celou církevní obcí.

